

привѣгваха въ соборнѣ-тѣ церквѣ, за кои-то стана припираніе, ако треба колко-то са кръщаватъ отъ еретицы, и прихождатъ въ соборнѣ-тѣ церквѣ, да са прикрѣщаватъ: и за това нѣщо са събра въ Иконіѣ соборъ отъ епископи-те Кападокіиски, Великіиски Галатіиски, и одъ другы епархіи на Азіа, кадѣ двестѣ и шесть години отъ рождество-то Хрістоко, и реши, както са отхварлатъ дѣла-та, кои-то ставатъ отъ еретици-те, така треба, да са отхварла и кръщеніе-то имъ; а кои-то отъ еретици-те прихождатъ въ соборнѣ-тѣ церквѣ, да са прикрѣщаватъ. А въ Африкѣ, [понеже преди Кипріана, Агрипинъ, епископъ Кархидонскій кѣто събра соборъ въ Кархидонѣ, на двестѣ и седмнадесать години по Хріста, опредѣли да са прикрѣщаватъ приходѣщи-те еретицы] Кипріанъ, кѣто събра два собора въ кархидонѣ, кадѣ двестѣ и педесать и шесть години по Хріста, опредѣли, да са чува обычай-атъ, кой-то са дѣржеша отъ време-то на Агрипина; ако обаче нѣкой са кръсти въ церквѣ-тѣ си, а послѣ са са-обща съ еретици-те, и пакъ доди въ церквѣ-тѣ, тѣкѣвъ не треба да са прикрѣщаватъ. Опредѣли же още и това, да не става раздѣленіе за томъ предмѣтъ, ако нѣкои мыслатъ на противъ, но нека мысли сѣкой споретъ мнѣніе то си. А въ Римъ, епископъ Стефанъ, кѣто събра соборъ на двѣстѣ и педесать и седмь години по Хріста, реши, да не става ново нѣщо, освенъ дѣржимый-атъ старъ обычай, нито да са прикрѣщаватъ, кои-то са кръ-